

1905-04-12

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Charlottenlund (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Emil Hannover

P.V. Jensen-Klint

Jacob Lachmann

Bode Willumsen

Edith Willumsen

Hans Willumsen

Jan Willumsen

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesen har truffet både Jacob Lachmann og Willumsens far, som han begge har drøftet Willumsens værker med på Den Frie Udstilling.

Matthiesen mener ikke, at Jan skal blive ingeniør, hvilket Juliette ønsker.

Han synes, at Jan istedet bør gå kunstnervejen og komme i lære hos Willumsen. Afslutningsvis nævner han, at Ediths udstillede bronzer er smukke, og han spørger, om Willumsen virkelig har til hensigt at rejse hjem fra Paris.

TRANSSKRIFTION

Charlottenlund 12 April.

Kjære Willum!

Nu kommer Fortsættelsen på mit forrige Brev. Dog tænker jeg at andre – ligesom jeg, glade over Dine Arbejder i år – har skrevet til Dig og berettet om den Anderkendelse, som bliver Dig til Del rundt om i år. Hannovers Artikel i Politikken har han vel sendt Dig.

Det kan vist glæde Dig at høre, at jeg har truffet og talt med Din Fader på den "Frie"; han havde allere[de]¹ før Aabningen gjort sig bekendt med Dine Arbejder, gik åbenbart daglig på Udstillingen for at høre hvad Folk sagde om Dine Ting, og for

II

i virkelig Beundring for dem, at se dem atter og atter, og få en Passiar med – fr. Expl. mig, og høre min Mening. Din har han jo hørt før og – tvivlet på; denne Gang tror jeg ikke han tvivlede mere. – Så traf jeg forleden Dag Lachmann på d' Angleterre ved en Kop Kaffe; og trods det spændte Forhold kunne jeg ikke dy mig for at gå hen og "gratulere" ham til de overdådigt dejlige Billeder, som han havde erhvervet hos Dig! Han havde nær fået Kaffen forkert i Halsen, og vidste aldeles ikke, hvad han skulle svare i første Øjeblik. Og jeg lod det regne ned med Ros og Beundring over

III

Dine Compositioner. Han indvendte da, at den lille Piges Alder ikke stod i det rette Forhold til Moderens i voxende Skala; jeg gav ham lidt Ret, men lagde da alle Indvendinger øde med Hævdelsen af den absolute kunstneriske Frihed. Jeg morede mig kosteligt over ham!

Du Willum – jeg har for ikke at bryde ind i Dit Følelsesliv malplaceret, ikke tidligere skrevet til Dig om Dine Dreng. Men nu vil jeg dog sige Dig, at de begge er meget ejendommelige og søde. Det skulle glæde mig meget, om Du fik Jan over til Dig i Lære; der kan vist nemlig ikke være mindste

Tvivel om, at han må gå Kunstnervejen. Der er hans Interesse og Evner. Og

det er på disse Evner, at han hele Skoletiden igjennem har hævdet sig sin Plads mellem Lærere og Kammerater. Hverken han eller Bode har egnet sig for "de exakte Videnskaber", og har vist haft overmåde ringe Udbytte af de mange Skoleår. Juliette tager sikkert Fejl, hvis hun tror at Jan kunne blive Ingeniør; han ville aldrig kunne studere; men tegner og tænker i den Retning udmærket. Vil Du bruge mig til noget i denne Sag er jeg rede. Forældreret skal Du ikke bryde Dig om; den vil Naturen give Dig mere end nogen Lovbestemmelse!

Nu fik jeg ikke skrevet om Ediths Broncer, og det har dog længe ligget mig på Sinde; de ere rigtig nydelige og smukke i Følelsen; står godt på Udstillingen og betragtes sikkert med Glæde af mange. De hjærteligste

Hilsner fra Misse og mig til Eder begge. Din hengivne Oscar Matis.³

Peter Vilhelm fortæller at Du er ked af at være i Paris og kommer herhjem⁴ igjen; det er vel ikke sandt?⁵

---

¹ Ordets endelse mangler

² Skrevet på s. 4 i venstre margen.

³ Skrevet på s. 3 i venstre margen.

⁴ Skrevet på s. 1 i venstre margen.

⁵ Skrevet på s. 2 i venstre margen.

Charlottentuen 12 April.

Kjære Willem!

Din kommer Fortsættelse på
mit forrige Brev. Jeg tænker
sig at andre - ligesom sig, glæde
over dine Arbejder i år - har
skrevet til sig og berettet om
den Afskedelse, som bliver
sig til det mindst om i år.
Hannovers Artikkel: Politikk
har han vel sendt sig.
Det kan vist glæde sig at
høre, at sig har truffet sig talt
med din Fader på den "tid";
han havde allen for Aabning
gjort sig bekendt med sine
Arbejder, og åbenbart daglig
på Adskilligen for at høre hvad
folk sagde om dine Ting, og for

Peter Wilhelm
forfatter til den 2. del af det nye. (Om sig kendes kun
hushjernen

II
i virkelig Beundring for dem, at
se dem atter og atter, og få en
Passion med - fr. Expt. mig, og
være min Mening. Du har
shau ju høit for og - trivlet på;
denne Gang tror jeg ikke han
trivlede mere. - Så traf vi
juledag Dag Kachmann på
"D'Augletene" ved en Kop Kaffe,
og trods det spændte Forhold
kunne jeg ikke dog mig for at
gå hen og "gratulere" ham til
de over dødigte dejlige Billeder,
som han havde eksportet
hos sig! Han havde nær
fået Kaffen forkert i Halsen,
og vidste aldeles ikke, hvad
han skulle svare i første Øj-
eblik. Og jeg lod det regne ned
med Ros og Beundring over
A II. 4-M

III
Dine Compositioner. Han ind,
være de, at den lille Pige
Aldes ikke stod i det rette For-
hold til Moderens i voxende
Skala; jeg gav ham lidt Ofet,
men lagde da alle Judgement
er øde med Hævdelsen af den
absolute Kunstneriske Frihed.
Jeg morde mig kortelyst over
ham! Du William — jeg har
for ikke at tryde ind i dit
Poteliesliv malplacert, ikke
tidligere skrevet til Dig om
Dine Brøge. Men nu vil
jeg dog sige Dig, at de begge
er meget ejendommelige og
søde. Det skulle glæde mig
meget, om Du fik Jan over
til Dig i Hæve; de kan vist
nemlig ikke være mindste

Arms
for
dette
og
nu
for
dit
og
for
dette
Oscar
Wetli.

Trivsel om, at man må gå
 Kunstneren. Der er hans Ju-
 terene og Evner. Og det er jo
 disse Evner, at man hele Skolsti-
 den isjævnem bør hævde sig
 sin Plads mellem Hærens og
 Kammerater. Overken man ellers
 gode har egnet sig for „de exak-
 te Videnskaber“, og har vist haft
 overvældende mange Udbytte af
 de mange Skoleår. Juliette tager
 sikkert fejl, hvis hun tror at man
 kunne blive Ingeniør. Man ville
 alligevel kunne studere, men tegne
 og tænke i den Tidning udmærket.
 Vil du bruge mig til noget i
 denne Sag er jeg rede. Forældre-
 ret skal du ikke bruge dig om,
 den vil Naturen give dig mine
 end nogen Forbeholdelse!
 Du fik jo ikke svar om Ediths Brev, og
 det har du længe ligget mig på Sinde, de er
 mig endelige af Smukke i Brevet! Det var

på Mønstret og den hvide røde og blå af nu. De forskellige